

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

כותרת: תערוכות קבוצתיות - אולטימה
התכתבויות, גזרי עיתון

מיקום בארכיון

ארגז: 9, תערוכות קבוצתיות
תיק: 3
תת תיק: 1

**Title: Group Exhibitions - Ultima
Correspondence, news clips**

Location in Archive

Box: 9, Group exhibitions
Folder: 3
Sub folder: 1

המכון לנוכחות ציבורית
המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון
לחומרי המקור צרו קשר דרך archive@digitalartlab.org.il

The Institute for Public Presence
The Israeli Center for Digital Art, Holon
For original materials please contact us at archive@digitalartlab.org.il

עיריית רחובות
מרכז תרבות ע"ש מ. סמילנסקי
הבנים 13 רחובות טל' 08-492339

לכבוד

מ/ר א. ארליך

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרכז תרבות ע"ש מ. סמילנסקי
אישור על ביטוח כל הסמוכים ליצירות אמנות

הריני להביא לידיעתך כי יצירות האמנות שבבעלותך המצוינות בטופס הנלווה לאישור זה ואשר
תוצגנה במרכז תרבות ע"ש מ. סמילנסקי ברחובות, תיבטחנה על ידי 23.5.93 - 3.4.98 בטרם יעלה על ידי
בפוליסת כל הסיכונים/תערוכות לפי הערכים שנקבעו על ידי המצוינים בטופס הנ"ל.

משרד הביטוחים
משרד הביטוחים
משרד הביטוחים

24.5.93 - 30.3.93 הביטוח כולל הובלת היצירות מביתך אל המרכז ובחזרה תוקנה הביטוח
Public Art Archive

במקרה נזק ישופה האמון בערך הפריט המתואר ברשימה המצורפת, המועברת לחברת הביטוח, למעט
השתתפות עצמית כמתחייב מהפוליסה.

מנהל מחלקת נכסים וביטוחים
מר יהודה כהנא

רשימת יצירות אמנות שנמסרו לתצוגה: אולפן

מרכז תרבות ע"ש מ. שטיינשטיין
הגלריה העירונית לאמנות
רחובות ת.ד. 1345

שם בעל היצירות: עזרא אוריון

חומר	מידות	טקסט	שנה	הערות	חומר
\$ 300	180x120	צילום על נייר	92	סדר קטגוריה	1
\$ 300	180x120	צילום על נייר	92	סדר קטגוריה	2
\$ 300	180x120	צילום על נייר	92	סדר קטגוריה	3
\$ 300	180x120	צילום על נייר	92	סדר קטגוריה	4
\$ 300	180x120	צילום על נייר	92	סדר קטגוריה	5
					6
					7
					8
					9
					10
					11
					12
					13
					14
					15
					16
					17
					18
					19
					20

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

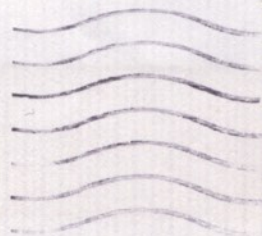

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אישור:

הנני מאשר/ת כי יצירות האמנות הנ"ל שנמסרו על ידי לתצוגה במוסדכם, הוחזרו לידי בתאריך _____

חתימה: _____

לנביו:

אוסף עזר אוריון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון

ארכיון

ב

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

שני בקר 84990

מינהל התרבות

מוזיאון "יד-לבנים"

אתר הנצחה - קרית מוזיאונים

עיריית פתח-תקוה

מוזיאון ההנצחה ומורשת הגבורה • מוזיאון "זכר-ראשונים" • המוזיאון לאמנות

ה ז מ נ ה

הננו מתכבדים להזמין אתכם לערב מיוחד (למוזמנים בלבד!) שיתקיים לרגל
תערוכת "אולטימה", במוזיאון "יד-לבנים" פתח-תקוה, ביום חמישי,
25.2.93 בשעה 19.00.

בתוכנית: * מיפגש עם האמנים

* הרצאת פרופ' שלמה גורא אורח:
"מיתו ארכיון אמנות במרחב הציבורי"

* כיבוד קל

התערוכה שניפתחה לקהל הרחב ביום 16.1.93 ואמורה להינעל ב-6.3.93,
הופקה על-ידי מוזיאון "יד-לבנים" פתח-תקוה, מוזיאון ערד, מוזיאון הרצליה
לאמנות והגלריה העירונית לאמנות, רחובות.

Ezra Orion Collection

האמנים המשתתפים בתערוכה הם: עזרא אורח, דב אור-נר, בני אפרת,
ראובן ברמן-קדים, אבי ברג, דודו מזח, משה ניניו, אבי סיטון, דורית
פלדמן, יאשה צירינסקי וגבי קלזמר.

נשמח לראותכם בערב זה

מרדכי מרמר
מנהל המוזיאון

דליה לוי
אוצרת המוזיאון לאמנות

10.2.93

אגודת הציירים והסבלים בישראל
Jerusalem, 12 Shmuel Hanagid St., Tel: 252636 ירושלים, רח' שמעון הנגיד 12 טל: 252636

לכבוד

עזרא אוריון

שלום רב,

אנו מתקדמים בקצב מזורז לקראת התערוכה והגענו לשלב איסוף החומר לקטלוג. הקטלוג יבוצע בשחור-לבן ולשם כך אנו זקוקים לפריטים הבאים:

א. צילום שחור-לבן באיכות גבוהה של מודל או רישום או תרשים או פרספקטיבה, עפ"י בחירתך.

ב. שמך בעברית ואנגלית. אוסף עזרא אוריון ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ג. שם העבודה בעברית ואנגלית.

ד. טכסט מודפס באורך של עד 110 מילה המתאר/מסביר את העבודה/פרוייקט.

Ezra Orion Collection

ה. והיה וקיימות מידות לעבודה אנא רשמו אותן.

כמו-כן קיימת אפשרות למשתתפים לקיים הרצאה שקשורה בעבודתם במהלך התערוכה. המעוניינים בכך יצרו קשר עם בית האמנים.

מאחר ועלות התערוכה היא גבוהה מאד, אנו נאלצים לגבות סכום של 200 ש"ח למשתתף שתמורתם יקבל כל משתתף כ-7 קטלוגים. ההמחאה לפקודת בית האמנים. תאריך סופי לקבלת החומר הוא 1.3.93. הכתובת: בית האמנים, רחוב שמואל הנגיד 12, ירושלים 94592, טל; 02-252636

בברכה,

רות צדקא - מנהלת.

העתקים: דוד גוגנהיים
ישראל הדני.

מרכז תרבות בערד ע"ש סמואל רובין בע"מ

רח' א. בן-יאיר 28, ת"ד 63 ערד, 80750; טל: 957747, 958588, 057-958283; פקס: 952038

מוזיאון ערד

עבודות/מא+מוז'3ק
י"ד באדר תשנ"ג
7 במרץ 1993

לכבוד

אוריין

שלום רב!

אוסף עזרא אוריין

אני שמחה להודיעך, אשתדל ואתחנן המוצגות המעורבות "אולטימה" - תפישת

החלל החיצון באמנות ישראלית - עכשווית - עוברות למוזיאון ערד

ב-9.3.93.

התערוכה תוצג במוזיאון בין התאריכים 13.3.93-31.3.93.

מכיוון שהקטלוג עדיין אינו מוכן נאלצתי להקדיש את זמן התערוכה. הארוע

הרישמי יתקיים כאשר תוצג התערוכה בגלריה בדחובות.

נשמח לארח אותכם!

בברכה,

סירי טרגן
מנהלת המוזיאון

העתק:
רחל בראודה, מנהלת המתנ"ס

מינהל התרבות

מוזיאון "יד-לבנים"

אתר הנצחה - קרית מוזיאונים

עיריית פתח-תקוה

מוזיאון ההנצחה ומורשת הגבורה • מוזיאון "זכר-ראשונים" • המוזיאון לאמנות

י"ח באדר תשנ"ג
11 במרץ 1993

מוז/3-1037

לכבוד
עזרא אוריון
מדרשת בן-גוריון
שדה בוקר 84990

שלום רב,

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ברצוננו להודות לך על שתוף הפעולה עמנו, בהקמתה של תערוכת "אולטימה" במוזיאון "יד-לבנים" פתח-תקוה.

התערוכה עברה למוזיאון עדד וחוצג שם מ- 13.3.93 ועד 31.3.93. לאחר מכן היא תעבור לגלריה עירונית לחובות, ומשם למוזיאון הרצליה.

מצ"ב תצלומים מכתבות שהתפרסמו בנושא התערוכה עד כה.

Ezra Orion Collection

אנו שמחים להביא לידיעתך מהקטלוג התערוכה נמצא בשלבי הפקה מתקדמים.

בברכה,

מרדכי מרמר
מנהל המוזיאון

דלiah לוי
אוצרת המוזיאון לאמנות

ת ע ר ו כ ה

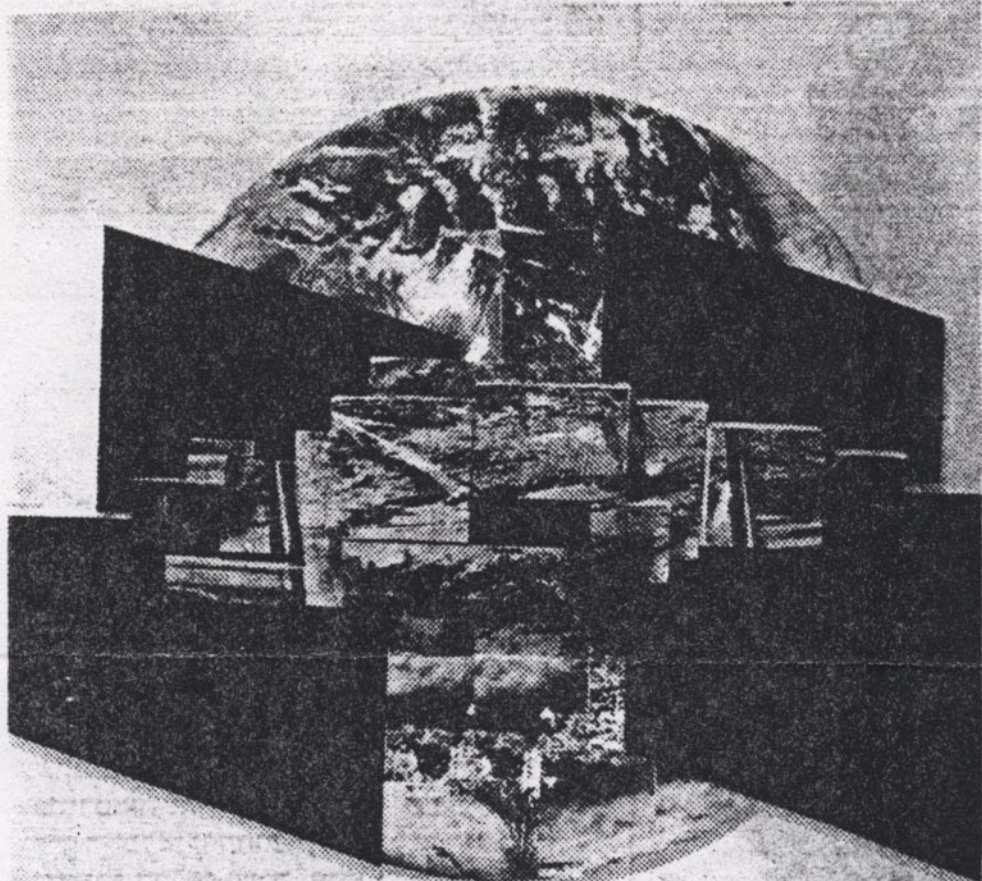
ה'תשנ"ה 23.4.93

הגבול האחרון

"אולטימה" בין הפיזי למטפיזי - הגלריה העירונית לאמנות, רחובות. הפקה משותפת של מספר מוזיאונים

העוצמה, החרדה, הנגיעה בגבולות שבין הפיזי למטפיזי, בין עולמות מוכרים לעולמות נסתרים, והפנטזיה המתעתעת שבין מציאות ודמיון, מתחברים היטב עם מה שאנו מכנים "חלל". חלל חיצון, שניתן להכרה באמצעים טכנולוגיים, חלל תר-דעתי-פנימי, שקיים כשהיחיד מסתכל אל תוך עצמו, וחלל בדוי - המומצא על ידי האדם בעזרת אמצעי הדמיה. מולם ניצבת ההכרה העצמית של האדם: כוח מול כוח, או אפסות אנושית מול עצמת היקום האדירה (והשימוש במושגים גראנדיוזיים כמעט, מתבקש בעיסוק מן הסוג הזה). ידיעת העולם אינה פותרת עדיין את המסתורין של היקום.

גם האמנות התלבטה מאז ומעולם, ביחסים שבין החומרי לרוחני. אמנים ניאזו מן המדע, הפילוסופיה והאמנות הדתיות, ונתנו להם ביטוי ביצירותיהם. התערער כה "אולטימה" בגלריה העירונית, מנסה לגעת בסוגיה החללית, עם התייחסות אישית, שנעה על קו הרצף שבין הבדוי לאמת, בין חקיים לאנטי חומר, העבודות מציגות תפיסות שונות ודו-משיות, דורית פלדמן ויאשה צירינסקי משתמשים בעדויות מצולמות ואיורים מדעיים. בני אפרת חרד משואה אקולוגית ואבי סיטון יוצר כלי תעופה מקורקים. דב אורנר מציג תא סולארי, ברזל ונאון, עדות לרצף שאיפתו של האדם לגלות את סודות היקום. ראובן ברמן-קדים קושר את העכשיו עם מיתוסים מן העבר. אבי ברג מבצע חתך בשלמות העגול, וחוזר ומחבר אותו באופן לא סימטרי, גבי קלזמר מנסה ליצור ייצוג של חלל בארבעה פאנלים ענקיים. אבי ברג מציע ביטוי חדש לתפיסה רומנטית של מסתרי החלל. עזרא אוריון רואה בחלל אמצעי ליצירת פיסול בין גלאקסי (הוא מכנה את עבר דותיו: סופר קתדרלה. העבודות מוקמו בצורה מעניינת לתוך חלל הגלריה, כמעין קתדרלה זעירה עם פתחי הצצה לגרמי היקום של האמנים השונים המוצגים). הביקור בגלריה הפעם, הוא חוויה מסוג אחר. חוויה למכורים לזיאנר המדע הבדיוני, כמו גם לחובבי אמנות מן השורה וסתם סקרנים. קחו את הילדים ולכו להתענג מחוויה שיש בה משהו מן הפנטזיה של הצצה לעולמות אחרים, עם קמ-צוף או שניים של חומר למחשבה.

מתוך "אולטימה": יאשה צירינסקי, ללא כותרת

תערוכה

מסע בין כוכבים

"אולטימה", תערוכה נושא גלריית בית התרבות, רחובות

"אולטימה" מציגה אמנים ישראלים עכשוויים אשר עוסקים ביצירתם בתחום החלל החיצון. בשנים האחרונות מתעסקת האמנות הישראלית בנושאים אשר בשנות ה-50 וה-60 לא העלו על הדעת כי יעניינו את הישראלי החדש. בו בזמן שדור הבי סיס של האמנות הישראלית דן בבעית האוויר המקומי והקשר ציונות-יהדות, מתנתק הדור הנוכחי מבעית הזהות ונותן לעצמו חופש לגעת בבעיות צריכה, זיוף וטכנולוגיה, בדיוק כמו עמיתיו שמעבר לים.

את נופי טבריה או חלוצי הכבישים מחליפים גופים קוסמיים על כוכבי הלכת וסימוני שטח מדעיים. עיסוק בתחום החלל מתעלם לחלוטין ובמרוצה מהישראליות, יצירות האמנות האלה מובנות

באותה מידה לאירופי, לאמריקני או לישראלי. בפתח חלל התערוכה ובמרכזו ניצבים הפנלים המצולמים של עזרא אר-רית, אמן יוצא דופן בנוף המקומי, שכן הוא הפך את פעולת שיגור קרן לייזר לחלל ליצירת אמנות. לטעמו אמנות טוטלית היא כזו שפועלת בחלל. ב-27 באפריל 1992 שיגר אוריון קרן לייזר מסוכנות החלל הישראלית בבר-גיוור ליצירת "ספר קתדרלה 1" בחלל.

דורית פלדמן מציגה כמה אובייקטים היצורים ממתכת ומדרכים מחיבור מקום המכיר חלל חיצון, ובו שתולים שרידים או רמזים לחפצי חלל.

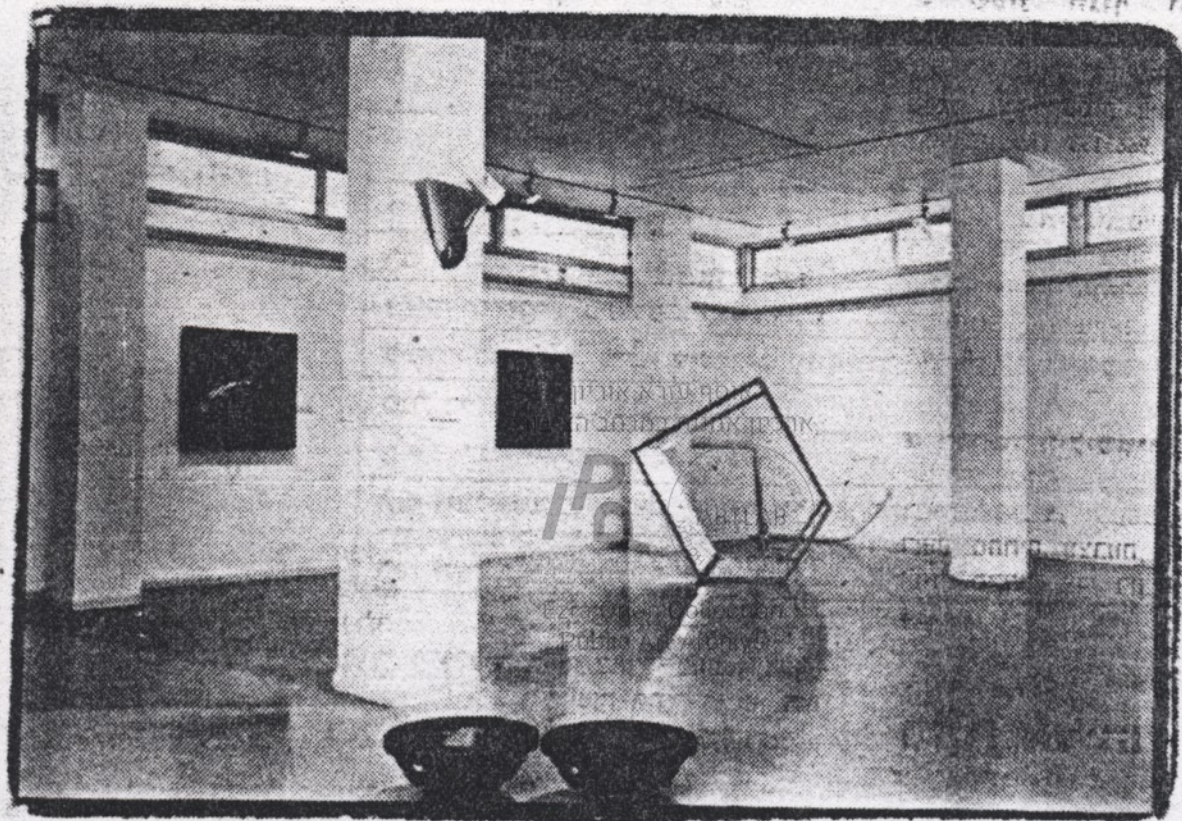
גבי קלזמר מציג עבודה יוצאת דופן בתערוכה, ציור רחב המתאר במשיכות אופקיות שקיעות בצבעים שונים. המבט האין סופי לעבר הבלתי נדע מוביל אותנו מתיאור השקיעה אל החלל, בניגוד ליתר האמנים שמצניחים אותנו מידיה אל כוכב הלכת.

דודו מזח, בני אפרת ואבי ברג משרטטים מפות, מחדדים ומקצים שטחים בחלל. מעניין כי אי הוודאות, הסדויות והמסתורין שאופפים את מחקר החלל בשנים האחרונות "עובדים" לטובתם.

אבי סיטון וראובן ברמן קדים בתנים אובייקט סביבתי ששואב את צורתו מהחלל החיצון. אין ספק שהצורניות של המוצרים ופני החקשורת בשנים האחרונות נות השפיעו על אמנים אלה.

התערוכה תלויה ומעוצבת באורח מאוד ברור ומדויק והיא מעלה כמה שאלות עקרוניות באמנות: ראשית, מדוע להרחיק ערות עד לחלל החיצון? יש בעיות קשות גם על הכדור שלנו. שנית, מידת הקונקרטיזם וההתחייבות, נדמה כי לעתים זו בריחה נוחה ומקלה לתאר מקום שאין דומה לו, וחוקי הגרביטציה פועלים בו אחרת מהמוכר לנו.

ולבסוף לא תמיד ברור אם המקומות המתוארים עושים טוב או רע לאדם, או ליתר דיוק מה היחס בין המחקר, המדע והמסתורין בחלל החיצון, לבין אמירה כזו או אחרת על קיומו של האדם כאן ועכשיו?

צילום : אריאל בשור

אולטימא.. תערוכה בגלריית בית התרבות ברחובות.

יום שישי, ט"ז אייר תשנ"ג - 7.5.1993

מינהל התרבות

מוזיאון "יד-לבנים"

אתר הנצחה - קרית מוזיאונים

עיריית פתח-תקוה

מוזיאון ההנצחה ומורשת הגבורה • מוזיאון "זכר-ראשונים" • המוזיאון לאמנות

ט' בשבט תשנ"ג
31 בינואר 1993

מוז/3-1091

לכבוד

עזרא אוריון

מדרשת שדה בוקר 84990

אוסף עזרא אוריון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

שלום רב,

אנו מודים לך על שיתוף הפעולה בהקמת תערוכת "אולטימה". התערוכה נפתחה לקהל בתאריך 16.1.93, לצד פתיחת חגיגות

בתאריך 25.2.93 בשעה 19:00 יתקיים מיוחד, לאמנים המשתתפים בתערוכה ולמוזמנים אישיים

פרטים נוספים על הערב יישלחו במועד מאוחר יותר.

אם ברצונך להזמין מוזמנים אישיים, אנא, הודיעני שמות וכתובות.

דליה לוי
אוצרת המוזיאון לאמנות

4 אהרם ונדה
1 מוטי חתר
1 יזל באונה
1 מיכה לוי

ינה אבי
דונו מנה

Tangible to the Sublime

By Angela Levine

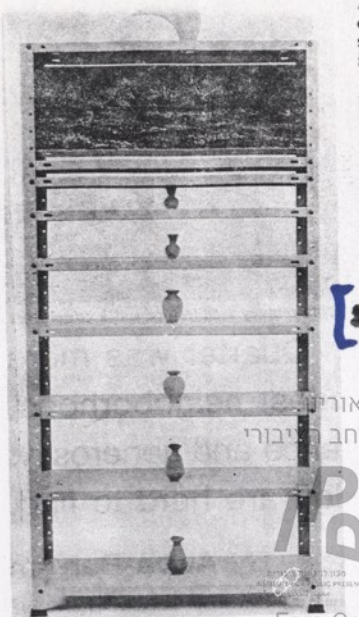
Two attractive exhibitions at provincial museums are poles apart in theme, aims and spirit.

The first show, "Objects of Desire," subtitled "Personal Objects in Israeli Art" represents curator Heli Govrin's delayed reaction to "Life-Size, a Sense of the Real in Recent Art" (Israel Museum 1990, curator Suzanne Landau) which underlined a current vogue, both here and abroad, for creating impersonal objects of art.

Govrin has selected installations, sculpture and paintings by 10 local artists in order to prove that there are still many Israelis treating objects in a personal and emotional way. Her theory is best supported by the exuberant paintings of **Nora Frenkel** and **Arie Berkowitz** in which simple items – a kitchen colander, a few poppy heads (Frenkel), plates, a carved table leg (Berkowitz) – become dynamic vehicles for joy or nostalgia.

Similarly, Druze painter **Assad Azi's** approach is highly subjective. His altar-like panels are compounded from design elements and small objects drawn from classical and oriental sources as well as folk art. In two cases, the surface of his reliefs has been covered in white, opaque paint. An ominous gesture, which may symbolize stifled self-expression (the artist, his community?) or be meant to evoke walls whitewashed to cover graffiti.

But, contrary to the curator's aims, the majority of artists taking part in this show

Doron Yahalom: installation
(Bat Yam Museum)

come across as exploring the same general issues that concerned Joseph Beuys, Jeff Koons, Allan McCollum, Robert Gober and the other participants, foreign and Israeli, in the 1990 Israel Museum presentation.

The **Gaia Tchetchik/Nona Orbach** team's delightful display of winged chariots, derived from classical art and mythology but made of commonplace materials (papier mache joined to rusted parts of agricultural implements) set one thinking about past and present criteria for a museum/gallery exhibit, a question first raised in New York in 1917 when Duchamp mounted a bicycle wheel on a stool and labeled it art. From a similar standpoint, one examines **Drora Dominey's** precisely organized installation which subtly alters the color,

ease, drinking glasses, a baby's bath. In doing so, she eradicates their functions, transforming them into works of art.

Some exhibits in this show suffer from a patent lack of originality. **Naomi Shalev's** installation "What's a Transparent Hare Doing Here?" with its animal motif, showcases and cute porcelain figures, draws ideas from both Koons and Beuys's famous 1960s performance: "How to Explain Art to a Dead Hare," without making any novel statement.

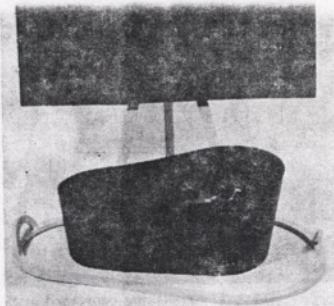
Also taking part are **Dvora Morag, Doron Yahalom, Dan Zakheim.** (Bat Yam Museum.) Till February 28.

UNDER THE SKY curator **Dahlia Levine** has assembled a splendid collection of painting and sculpture by 11 first-rank artists whose recent work reflects a yearning for the infinite and the intangible.

Entering the large rectangular gallery, one is overwhelmed by a sense of order and peace. Immediately (as planned), the eye is drawn to the far wall where, hung low as one unit, are five superb paintings by **Gabi Klammer** portraying distant horizons at different times of day and night. This masterwork (originally exhibited in 1983 as separate units) achieves a deft modernistic balance between a romantic conception of nature and a mechanical, uninvolved approach to painting.

Because of the power and dominant position of Klammer's exhibit, others seem diminished in importance, or have had their character changed. **Avi Setton's** endearing constructions – impotent flying machines capped with bird-like heads – sit over high near the gallery ceiling, look like gods protecting the entrance to a painted sanctuary; while aligned on the floor, **Moshe Ninio's** exhibits "A Pair of Puddles" (in which the blackened glass of two loudspeakers become the vehicle for yet another of his amorphous light-ringed silhouettes) could be mistaken from afar for prayer stools, or containers for votive fires.

But there are other, splendid paintings. **Dudu Mezach's** lunar fantasies, for instance. Over a matrix of Xeroxed photographs, he paints and sculpts the pitted craters of the moon, probing its surface with steel prongs and calipers. Mezach's imagery seems to refer

Drora Dominey: installation
(Bat Yam Museum)

not only to the clumsy equipment once used by ancient astronomers and scientists, but to present-day dreams of conquering and exploring the unknown.

One such local dreamer is **Ezra Orion**, whose ambition to plant sculptures in space once led him on a trek in the early 1980s to find a "spiritual take-off course" in the Annapurna basin of the Himalayas. Over the past five years he has fired several energy beams into the cosmos from the Israel Space Agency. Now, mockup photographs in the gallery illustrate his next project, slated for the year 2000, when artist-scientists around the world will simultaneously launch a "super-cathedral" into outer space.

Benni Efrat is represented in this show by a rather formal pattern-cum-symbolic painting from 1987 featuring a phosphorus-rimmed globe exploding into chaos, part of a multimedia series discoursing on ecological disasters. This work would have been more at home in the recent Tel Aviv University Gallery's exhibition "Postscripts – End Representations in Contemporary Israeli Art" (in which Efrat participated). In the current setting, Efrat's warning message is contrary to the concepts of order, beauty and a world without end which illuminate all the other pieces. Also participating are **Avi Berg, Yasha Cyrynski, Dorit Feldman** and **Dov Or Ner.** Recommended. (Petah Tikva Museum.) Till mid March. ♦

בירד מידע ותעסוקה, שנערך בחיכל הספורט
בפתח תקוה.

הכנס אורגן בידי אנף חברה ונוער של
עיריית פתח-תקה, פרלמנט השמיניות בעיר,
שירות התעסוקה והיחידה להכוונת חיילים
משוחררים במשרד הבטחון.

היריד נחל הצלחה גדולה. 35 מעסיקים -
כמו המשטרה, רשות שדות התעופה, חברות
שמירה ובתי מלון באילת - הציעו למעלה מ-
400 מקומות תעסוקה - וכ-300 (!) חיילות
וחיילים, משוחררים או העומדים להשתחרר,
נקלטו במקומות עבודה מוצעים.
כן קיבלו הגאספים מידע על מוסדות לימוד,
קופות החולים השונים וחומר הסברתי העשיר
לעזור לחייל המשתחרר בהשתלבותו בחיים
האזרחיים.

בסוף הערב הרים עוד את המוראל האמן דני
רובס.

1400 תלמיד

בתערוכת "אולטימה" במוזיאון "יד לבנים"

כ-1,400 תלמידים השתתפו בסדנאות
האמנות שליוו את תערוכת "אולטימה"
במוזיאון "יד לבנים", בהדרכתה של חדרה
סופר-ניסימוב, מוטי מרמר, מנהל המוזיאון,
מוסר כי התערוכה שעוררה עניין רב בקרב
הציבור הרחב ובקהיליית האמנות בארץ
(העיתונות המקצועית הרבתה לעסוק בה,
השאירה רושם רב על התלמידים שהוו ולמדו
על הויקה שבין האמנות לבין המדע, בין הפיס
לבין המסאפסי, בין החלל לבין כדור הארץ
שכה רבים עוסקים בהם בעולם של ימינו.
המורות שליוו את התלמידים בסדנאות
דיווחו, בין היתר, כי: "... הילדים נפתחו,
ספגו תחויות ... התערוכה עוררה בהם רצון
להמשיך וללמוד ... הפעילות היצירתית מהנה
ביותר ..." (נינה שפירא מביים ביאליק)
"התערוכה גרמה לתלמידים עניין והנאה ..."
(אירית כהן מביים "גוה-עור"): "הילדים נהנו
מאוד ... רכשו ידע רב ... התכונן היה מאוד
מגוון ..." רחל לוינגר מביים "קפלד": "ביקור
מהנה ומרחיב אופקים ... התלמידים נהנו
מעבודת היצירה ..." (מלכה סוכמן מביים "נצח
ישראל" בניסן): "תווייה בלתי רגילה ... פתיחת
אופקים לילדים ..." (יעל ברון מביים נצח
ישראל בנות).

משתתפים באבלך במות

עליך אמך

גבי רחל מאיו ע"ה

בנחמת ציון וירושלים תנוחמו

אתי, שיקה, בוריס,
שלמה, יוסי, פאולינה

צוות דירות "דירן"

ההגנה 21, פ"ת

ליוסי מידן

משתתפים באבלך במות

אמר ע"ה

מי יתן ולא תוסיפו

דאבה עוד!

חיט פסח

מכון לאופטיקה

ההגנה 16, פ"ת; טל': 9319819

ליוסי מידן -

תיווך "דירן"

משתתף בצערך העמוק

במות עליך

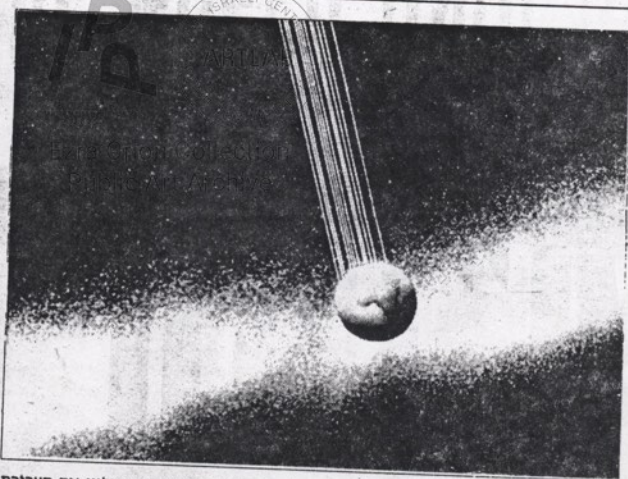
אמר ע"ה

ישראל שועלי

גל ה-120

אוסף עזרא אוריון
26.3.98 ארכיון תולדות מדינת ישראל

169 "מסא/מס"

כִּידִי וּמִטָּאכִידִי
כ-1,400 תלמידים השתתפו בסדנאות האמנות שליוו את תערוכת "אולטימדה", שהתקיימה במהלך החודש במוזיאון "יד לבנים". התלמידים שהגיעו לסדנאות למדו על הזיקה שבין האמנות לבין המדע. בין הפניז למטאפיז, ובין החלל לבין כדור הארץ. מוטי מרמור, מנהל המוזיאון, מסר כי התערוכה עוררה עניין רב בקרב הציבור הרחב ובקהיליית האמנות בארץ, והשאירה רושם רב על התלמידים.

צילום: אלון רון

הנחות ופעילויות מיוחדות
לחג המולד

לא נא ...

כוונות טובות

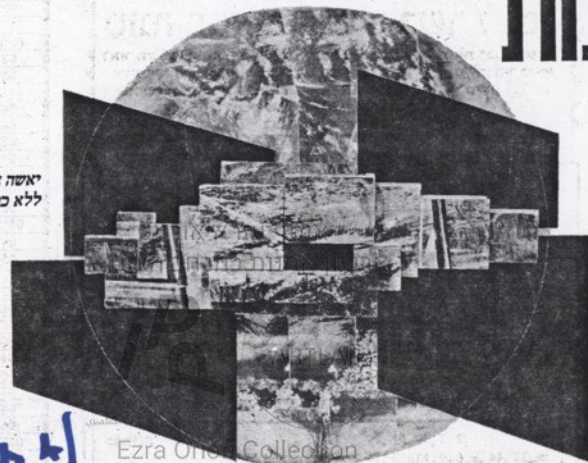
חיים לוסקי

אלמנטים, דימויים קוסמיים באמנות הישראלית, אצטרים: יואב דגן, מירי טריג, חליה לוי, ערה נקמני, מדיאן ערד, מתוך עד 31.3.93.

ב שני העשורים האחרונים הוקמו באירופה מרכזים פריפאליים קטנים, גלריות עירוניות ומוזיאונים, אשר הציגו אמנות עכשווית צעירה, שהקרינה מאיכותה על מרכזי האמנות בקרים הגדולות. באחרונה, הוקם גם בארץ. מודוס המוזיאונים לאמנות, המאגן בתוכו כ-19 מוסדות תרבות מהפריפריה, שהחליטו לנקוט יוזמה משותפת לקידום האמנות הפלסטית. אולטימה היא אחת התערוכות הראשונות, הנערכת בחסות כמה ממוסדות אלה – תערוכה קבוצתית סביב נושא, שהיה יכול להיות פתח ליישום הנגמל הידיים בין מרכז ופריפריה בארץ. התערוכה, שהחלה את דרכה במוזיאון די לבני, פתח תערוכה נודדת עזה למוזיאון ערד, משם תעבור לגלריה העירונית לאמנות ברחובות (החל מ-14.4.93) ולמוזיאון הרצליה.

בטקסט קצר, המסביר את הרעיון המוביל של התערוכה, אומרת חליה לוי, אוצרת מדיאן ערד, כי פתח תערוכה: מאז ומתמיד נעה ההכרה האנושית בין האמונה ביכולתו של האדם ובין תחושת אפסותו. אם נציב שתי עמדות מנוגדות אלו על גבי לוח מסומן ישמש לנו החלל כנקודת משען ארכיטקטית לתהייה עצמית זו. במלים אחרות, ההכרה העצמית של האדם מתגבשת בדרך תפיסתו את הקוסמוס. האמנות מתלבטת מאז ומעולם ביחס שבין התמידי לרחוק. היא ניזונה מן הידע שמספקים לה המדע והפילוסופיה. העולמות הקוסמוס, המחדרת את היחס שבין החומרי לרוחני, הפיסי והמטאפיסי, מתווה כר פעולה לאמנים בני זמננו.

כדיב תיזה כזו קשה לבנות תערוכה איכותית, בעיקר מפני שרובם הידע אינו מקל על מציאת עקרונות מיון וסדר, עקרונות שאינם לאיצנים ולצופים להבין את הסיבה לביחירתם של אמנים אלה ולא אחרים, ולהעמדתם של

יאשה צ'ירינסקי
ללא כותרת, 1990

א. ג. ג. ג.

Ezra Omer Collection
Public Art Archive

אור למארים (אוריון) או מצייר שמש, ירח ועננים (ברג, אפרת), אין בכך יותר מאשר להצביע על משרות השראות, על מאגר דימויים שהיה זמין לו ברגע מסוים. עיסוק בנשגב ובכלא ידוע, המוביל את האדם המקריש לכך את חייו אל מסלול התפתחות רחני ולא חומרי, ודוש טיפול פנימי בבנייה ולא תבונה חיצונית שלה. דוהש מבע רגשי מורכב יותר ופחות שכלתני וגרפי מכפי שנעשה ברוב העבודות בתערוכה. קשה לומר שעשהו מבין המציגים (לבד, אולי, משה גניניו), מצליח בעבודה האלימיסטית, שהאצרים דורשים ממנה להפוך את האמנות מאובייקט של חומר לדעיון, מחומר לרוח.

אמנים אלה, שהיו רחוקים מאוד זה מזה לפני התערוכה, הן מבחינה סגנונית והן מבחינת עומק טענות האמנות, נשארו מרוחקים גם לאחריה. הסריחכל הפך לתערוכה מטושטשת וחמרת כל חידוש, חן או טעם. הרכה כוונות טובות חכרו ליוזמה של מודוס המוזיאונים לאמנות, ואני מדוע גם להשקעה הרבה שהושקעה בעבודות, בתצוגה ובקטלוג המלווה, אך אין בכך די על מנת להשפיע מהפסיפס על המרכז.

עודד פלד כי בודד האור במסעיו

כי בודד האור במסעיו,
לקברים יפקח שפתי
פרח יפו ומירות
שחרור מנתר על
בר עץ התות
העיר, צפוד
שחורה ורקה בשלהי
תרי תורים, שלכת
עכשיו.

כי בודד מסע האור,
דם זהב יפפפץ
בזרידי העולם,
מתת-שמש סוכב
במרכבתו הולך
מערכה מכלול קרני
אפריקן לו סוכב
הולך עונות
אדמה, פורש
ארגון באפרי
ערב.

כי בודד יתהלך במסעיו.
הנה
אור ליום,
ובכר חשכה מליטה
פניה בכנה אדרתו

המוזיקלי שאלבומים כאלה נותנים לו הוא כמו מעיין נעורים. הפעם מצטרפת אליו לתחינה הפרטית שורה נהדרת של מוזיקאים מלודים, שמצליחים בצורה יוצאת מן הכלל להתמוג אותו בצורה טבעית. התר

תערוכה

"אולטימה", בין הפיוז למטאפיו. בית יד לבנים.

נופים קוסמיים

נקודת מבט מרוחקת, כוכבים וגלקסיות רחוקות ומיתוסים של מחזוריות מאפיינים את התערוכה, המציגה את הנופים החדשים של האמנים בני זמננו

האמנות מתלבטת מאז ומעולם ביחס שבין החומרי לרוחני. היא גיוונה מן הידע שבמספקים לה המדע והפילוסופיה, ובכלים שלה מגשרת בין השניים. תעלומת הקוסמוס המהדרת את היחס שבין החומרי לרוחני, הפיוז והמטאפיו, מהווה כר פעולה לאמנים בני זמננו.

האמנים המשתתפים בתערוכה מתבוננים ביקום מכמה נקודות מבט. מנקודת תצפית מרוחקת ובמבט אובייקטיבי של יצורים בעלי בינה, המתבוננים בספקנות בנשעה על כדור הארץ, צופים בני אפרת ואבי סיוטן בשואה האקולוגית והטכנולוגית המתרחשת ובאה על כדור הארץ.

ידרו מוח, דריות פלדמן ויאשה צירינסקי משתמשים בחומר תיעודי, על כוכבים וגלקסיות רחוקות, כחומרים ליצירתם. בד אורני ודאובין ברמן מתחברים את עבודותיהם עם מיתוסים של מחזוריות, כעדות לאינסופיות של היקום.

מושגים רומנטיים מועלים מחדש אך בנוסח מודרני, נאור ועתידי ידע אצל גבי קלומר ואבי כרם, הבוחנים את החלל הציורי שבו הם עוסקים. עורא אוריין משתמש במרחב האינוסופי כחלל אפשרי לפסליו, ומשה ניניו מציג את עבודתו כאובייקט המתקשר עם התגלית במרחב הקוסמי.

התערוכה מציגה את הפתיחות של האמנות הישראלית להשפעות חיצוניות ואת משאלתם של האמנים לא להיות מוזהים עם מקומיות. הם מרחיקים בנושאים למחוזות רחוקים עד לעולמות האחרים,

26/2/93 אכס

"סניקס" הוא סרט משבש משחק מסגרת בימוי קפי רני, אשר מציור מתלבש על הסרטי מתוכם. זה לא הספור, כל כך פשוט: כשהסרטי מעלה והבימוי מוצלח והשחקנים יודעים לשחק, אז למה שלא יצא סרט טוב? אבל מעל לכול, "סניקס" הוא דוגמה להצטמצמות הפער בין החיים לקולנוע: אם בתחילת דרכו של הקול-

פלנטות ולכוכבים בחלל הציור. אלה הם ופיים החרשים, המשי משים חומרים ציוריים לאמנות.

מדי תופעות כימיות
המחלקה לפרסום
מחלקת המחקר והפיתוח
מחלקת המחקר והפיתוח

Ezra Orion Collection

ניצוצות

* בשבוע שעבר פורסמה תוכנית המנויים החדשה של מופ"ת לחודשים מרס-יוני. התוכנית מאפשרת צפייה בשתי הצגות של הקאמרי בכרטיס אחד. האפשרות הראשונה כוללת את ההצגות "מכתבי אהבה" בהשתתפות יונה אליאן ועודד תאומי, ו"תיק רפוק" בהשתתפות אבי טרמין ואלברט כהן. האפשרות השנייה כוללת את "מכתבי אהבה" בהשתתפות תיקי דיין ושמואל וילוז'ני, ו"איש עם קשרים" בהשתתפות מרב גרי ושלמה וישינסקי.

גיים המהירים אשר חלו הן העת ההכנסת שינויים חוזרים ונשנים בתסריט. אפילו אירועים פוליטיים, כמו התפיקותה של ברית המועצות, השפיעו על מהלך העניינים בעלילת הסרט, גם תוך כדי הצילומים עצמם.

כמו אלכימאים במעבדות אפלות ועצונות כימי הביניים, הרוחקים מרחקות קסם שאת כוחן אין לדעת לאשרור עד אשר ימומש, כך רכונים כאן חמשת ה"סניקס" - ה"מתנגבים" - על מכשיריהם, חוגר תיהם, משקפותיהם, מחשביהם, קולטניהם ומשבשי האותות שלהם - ורוקמים מוזיות בחברותא, מעבר להברלי הגיל והרקע שלהם. ליי הוקם של רוברט דרמור, דן אקרויד ודיוויד סטרטון למשימה הא פשוט הברקה בלתי פוסקת, וגם ליהוקם של סרטי פואטיה ורייב פניקס הוא יותר מסביר. שנון, רענון, מתחכם, נמרץ ומהנה.

רות צרניה

וידאו

קי פתוח / ברנט קלמן (מורד)
פילם, 1992, 78 ד'

חביב

קומדיה רומנטית חביבה למדי בכיכובם של דולי פרטון וגיימס וודס. פרטון מגלמת את רמותה של שירלי קניון, בחורה חביבה ופשוטה, שאינה מסתדרת כל כך עם גברים ועם החיים עם בכלל, אלא, כמו תמיד, יש לה לב וזב, וישר פנימי וחכמת חיים המסייעים לה ברגעים הקשים. וודס הוא ג'ק ראטל, עיתונאי מצלית, שהמתח חותו בסקופים עסיסיים. גם לו יש בעיות עם סמנורות אינטימיות. איכשהו העניינים מסתדרים לשיעור צדון כולם. גם של הצופים.

מי שר שם / סלובודן סידרא
(מורד) פילם, 1981, 100 ד'

משעשע

סרט יוגוסלבי חביב למדי שהופק בתקופה שבה יוגוסלביה נחשבה חלק ממשפחת העמים. העלילה עוקבת אחר אוטובוס כפרי העושה את דרכו לבלגרד, ערב מלחמת העולם השנייה. האוטובוס, מאוכלס בטיפוסים כפריים משונים למדי, נעצר ע"י הצבא ומוחרם ואיכשהו מגיע לבסוף לבירה המופצצת. סרט משעשע, רווי בסיטואציות קרי מיות, אנושי ומלא באהבת אדם.

נערי החוף / צור מימון

(המישה כוכבים), 1991, 90 ד'

אבן שפר

אבן שפר של הקולנוע הישראלי. אין ספק שהיתה כוונה רצינית להתחייס לרוד התפנוקים ברצינות, אולם הליווי הצמוד שימש כשמן אשר הגיע את ההפקה הצולעת ממילא עד לקו הסיום המביד. אפי אבני, גל ירידי, רון עומר ועוד רעים אחרים שותפים לדבר הבלתי אכיל הזה.

אמנות / קובי הראל

העולם המופלא

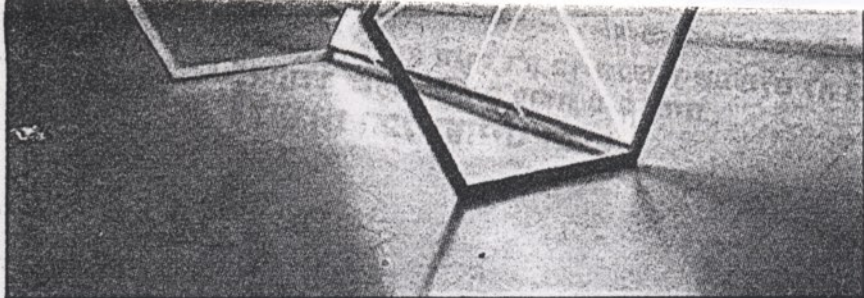
בתערוכה העוסקת ביחסי האמן והיקום סביבו, אין מרכבות חלל משוכללות ואף לא צגי מחשב מהבהבים. רוב העבודות עוסקות בנסיון להכיל את המרחב האין סופי ואפילו להתערב בו

אוסף עזרא אורין
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

"אולטימה", מוזיאון פתח תקווה

"אולטימה" היא תערוכה קבוצתית, שעוסקת ביחסי האדם (אמן) והיקום שמי סביבו. התערוכה נאצרה על ידי דליה לוי, מירי טרגו, יואב דגון ועדנה נעמני, כולם מנהלים מוזיאונים וחללי תצוגה של אמנות עכשווית מחוץ לערים הגדולות. הנושא נבחר בעיקבות הגל הגואה של ההתעניינות הציבורית בספרי המדע הפופולרי שמנפקים תמונות עולם חדשניות ומנומקות. עוז סובה לבחירת הנושא היתה שנת 1992 הוכרזה בעולם כשנת החלל הבינלאומית. במאמר המלווה את הקטלוג ישנה סקירה מקיפה של דימויים קוסמיים בעבודות של אמנים ישראלים, החל ביצחק דנציגר דרך יגאל תומרקין וכלה בגלקסיות המתפוצצות של אביבה אורי. אוצרי התערוכה העדיפו להציג עבודות שנעשו בעשר השנים האחרונות. העבודות המוצגות בתערוכה רחוקות מרחק רב מהדימוי הסופר-טכנולוגי הנגזר מהנושא. אין כאן מרכבות חלל משוכללות ואף לא צגי מחשב מהבהבים. הנגיעה ביקום והעמידה מול האינסוף יצרה מכנה משותף רחב שהוא פיתוח של תפיסות רדי מנטיות שמקורן באמצע המאה ה-19. רוב העבודות עוסקות במרחב האין-סופי, בניסיון להכיל אותו, לתפוס את קצה קצהו ואפילו להתערב בו בדרך כל שהיא. חמשת ציורי מרחבי השמיים שצייר גבי קלומר תופסים את כל הקיר שמול הכניסה. השי מיים הריקים, המתוארים בשעות שונות של היממה, מוצבים על הריצפה. הצופה עומד מול מרחבי השמיים כמו הנזיר העומד מול הים בציורן של קאספר דוד פרידריך (צייר רומנטי בן המאה ה-19). אלה, שההורדה של השמיים לגובה הביצים והצבע התעשייתי האטום שאיתו מצוירים השמיים, עובדים כמרכיב אירוני שמתחמק באלגנטיות מהפאתוס המתלווה לנושא גדול זה.

גם אבי ברג מנסה להכיל בציוריו את השמיים, העננים והכוכבים. גם הוא מתחמק מהפאתוס הרומנטי, על ידי תיחום גרפי מדויק של העצמים המצוירים. מרחוק נראה כאילו ברג צובע את ציוריו במשטחי צבע חלקים ומוחלטים ומשתלט על המרחב הענק בעזרת סימון הנושאים. ממרחק קטן ניתן להבחין במלאכת

קישור בין טכנולוגיה מתקדמת לערכים אמנותיים. "בית שמש". רב אורנר

המכחול המדוקדקת ולהעריך את המאמץ שבכיוון שפת הציור. גם דורו מזו מנסה להכיל מרחבים גדולים בתוך עבודותיו הקטנות. לצורך זה הוא משתמש בצילומי זירוקס המתארים את פניו המצולקים של הירח. על פני הירח הוא מפסל מבנים גיאומטריים, קוים בברזל צבוע. על אף שצילום זירוקס הוא תוצר של טכנולוגיה חדשנית, נראות העבודות של מזו כדגמים מחומרים דלים ותחליפיים ולא כיצירה עצמה. גם יאשה צ'רניסקי משתמש בתצלומי זירוקס של כדור הארץ, אך יוצר בעצם תרגיל אסתטי של קולאז' גיאומטרי מקוטע, שאוצר בחובו תחושות של חורבן. חרדות מפני מחלות הקידמה מוצגות גם בעבודותיה של דורית פלדמן. פלדמן מזהירה מפני "התפשטות הסימנים" ומדגימה בעבודה מערך של סימנים שונים שמתאר תופעות קוסמיות עצומות מימדים ליד תופעות מיקרוסקופיות של סימני הרמיה לחתך רוחבי של מוח.

העבודה של עזרה אוריון התרחשה בשנה שעברה בחלל החיצון והיא מודגמת בתערוכה באמצעים גראפיים. אוריון שולח לחלל בו זמנית שיבעה קרני ליזר מתחנות של סוכנות החלל נאס"א המפוזרות ברחבי העולם. עמודי אנרגיה אלה, שדוהרים בחלל במהירות האור ניקראים "קתרלה", כאסוציאציה ארכיטקטונית לעמודים הגבוהים של הקתרלות הגותיות ולעמוד האין סופי של הפסל קונסטנטיין טין בראנקווי. אמנם אוריון הוא חלוץ בשטח העבודה בחלל החיצון, אך היצירה שלו עדיין סובלת מחוסר איזון בין הבסיס הרעיוני המוצק והאמביציוני לבין ביצוע רפה וחסר עניין מבחינה אסתטית. שני אמנים בתערוכה מצליחים לקשור באופן מוצלח בין אבזורים של טכנולוגיה מתקדמת לערכים אמנותיים. רב אורנר יצר את "בית שמש". זהו מבנה דמוי בית המורכב מקולטים שנועדו להפוך את אור השמש לאנרגיה חשמלית, ומאותיות ניאון צבעוניות שאמורות להדלק כתוצאה מהאנרגיה הזו. האותיות הדולקות יוצרות את המילה ART ובכך מממש אורנר את הקשר העתיק (מאל השמש המיצרי דרך המיתולוגיה היוונית ועד השמש של ואן גוך). בין השמש כמקור חיים לאמנות. העבודה שהפסל של אורנר מוצג בתוך אולם סגור מנטרלת אותו מתיפקודו והופכת אותו להדגמת רעיון בלבד. "השלוליות" של משה ניניו הם העבודה הטובה ביותר בתערוכה. בעזרת זוג רמקולים גדולים וצילום של כתמים שקופים על פני זכוכיות שחורות שאוטמות אותם הוא מצליח ליצור דימוי לכיד, מיסתורי ומהדהד. פוטנציאל הקול מוקרן מהרמקולים הדמומים המוצבים כשפיותיהם לשמיים. מבעד לכתם השקוף ניתן לראות את מערכת העיגור לים המתכנסים של הרמקולים הדומים להתפשטות גלי המים בשלולית שאבן נפלה לתוכה. החיבור הלאקוני שיוצר ניניו בין מרכיבי העבודה נותן תוצאה עשירה ומורכבת יותר מסך כל מרכיביה. עוד מופיעים בתערוכה יצירות של אבי סיטון, שמפסל מבנים גיאומטריים מפח אלומיניום וכני אפרת שמויצג בציור אחד לא מספק.

HERZLIYA MUNICIPALITY
HERZLIYA MUSEUM OF ART

עירית הרצליה
מוזיאון הרצליה לאמנות

You are cordially invited to the exhibition

ULTIMA

Avi Berg, Reuben Berman Kadim, Yasha Cyrinski, Benni Efrat, Dorit Feldman,

Gabi Klasmer, Dudu Mezah, Moshe Ninio, Ezra Orion, Dov Or Ner, Avi Sironi

עזרא אוריון, דב אור נר, בני אפרת, אבי ברג, ראובן ברמן קדים,
דודו מזח, משה ניניו, אבי סיטון, דורית פלדמן, יאשה צירינסקי, גבי קלזמר

Saturday, 10th July, 1993 at 8.30 p.m.

Opening address:

Prof. S. GIORA SHOHAM

DALIA LEVIN, *Museum director*

ינות באדיבות "אליעז בינימינה", סדורי פרחים באדיבות
הפרחים של אורית ואילנה" כיבוד באדיבות "מקור הבשר"

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

מוצ"ש, כא' בתמוז תשנ"ג, 10.7.93 בשעה 20.30

דברי פתיחה:

פרופ' ש. גיורא שותם

דליה לוין, מנהלת המוזיאון

קוקטייל

מוזיאון הרצליה לאמנות (בית יד לבנים), רח' הבנים, הרצליה טל. 052-551011. Herzliya Museum of Art (Yad Labanim) Habanim St. Tel. 052-551011.

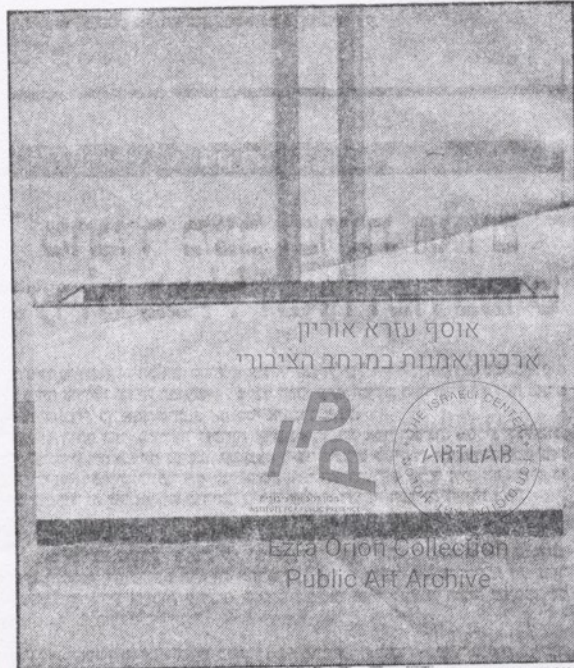
Daily: 4 p.m.-8 p.m. Fridays Closed, Saturdays 9 a.m.-1 p.m. 9:00-13:00 שבת, יום ו' סגור, 16:00 - 20:00 שעות ביקור: א"ה

חיבור בין אמנות למדע

תערוכת אולטימיה - דימויים קוסמיים באמנות הישראלית. מוזיאון הרצליה לאמנות החל כמוצי"ש

שוהם ודליה לוי, המנהלת החדשה של מוזיאון הרצליה.

בפתחת התערוכה במוצאי שבת, 10.7.93, יישאו רברים פרופ' ש. גיורא

ראובן ברימן * קידום התיבה הפתוחה 1993

אוצרים מארבעה מוזיאונים שותפים לתערוכת "אולטימיה": יואב דגון - המנהל הפורש של מוזיאון הרצליה לאמנות ושם תוצג התערוכה החל "ממוצאי שבת" ודליה לוי, המחליפה את יואב דגון, במוזיאון "יד לבנים", פתח תקוה; מידי טרגן - מוזיאון ערד; ועדה נעמני - הגלריה העירונית, רחובות.

"אולטימיה" היא תערוכת נושא הבאה לבדוק את גישותיהם של אמנים ישראלים עכשוויים לנושא היקום, את הקמורדותם עם מושגי החלל ואת השימוש בחומרים וכימיקלים, שהם תוצאה של מחקר החלל והצורני טכנולוגיות מתקדמות.

החלל הופך במידת מסוימת ל"נוף" חדש ומרתק. הביטוי הקיצוני ביותר לתפיסה זו הוא בעבודותיו של עזרא אורין, ששינוי קרני ליזר לחלל מנקודות שונות. ברחבי העולם בו זמנית (כתאוס) עם סוכנויות החלל, עבודתו מיוצגת בתערוכה באמצעות רישומים ותצלומים והיא למעשה הלאחזרית והמושגית ביותר. זוהי גם העבודה היוצרת את החיבור המובהק ביותר בין אמנות ומדע, עד כדי יישום ממשי.

חיבור אחר בין אמנות וטכנולוגיה נוצר בעבודתו של משה ניניו, המציג תצלומים של שלוליות-אור על גבי פתחיהם של רמקולים, וכך יוצר חיבור בין שני חושים הקליטה. רב אורנר מחבר בין מיתוסים מחזוריים מהעבר (כמו זה של מסעו של רע, אל השמש המצרי) עם טכנולוגיות עכשוויות - בפסלים משולבים בתוכם לוחות של קולט-שמש. מיתוסים מחזוריים מן העבר מעסיקים גם את ראובן ברמן-קידים. שלוש העבודות הללו נוצרו במיוחד לתערוכה.

האמנים האחרים משתמשים באמצעים אמנותיים מקובלים יותר: דודו מזר, דורית פלדמן ואשה צירינסקי, משתמשים בצילומי וידוקס של תמונות מלווינים, בצירוף-חומרים שונים.

אבי סיטון יוצר כלי תעופה מפת, המקורקים אל הקירות ומשוללים יכולת ממשית לתפוס מוץ למרחב האמנותי. בני אפרת מתייחס בעבודותיו לשואה אקולוגית אפשרית. אבי ברג וגבי קלומר מתמקדים בצור, והם בחנים את החלל הציוני כמצב מטאפורי של החלל הקוסמי.

התערוכה הצגה כבר במוזיאון "יד לבנים" בפתח תקוה, במוזיאון ערד ובגלריה העירונית ברחובות. לקראת הפתיחה במוזיאון הרצליה יצא לאור הקטלוג.

חדשות רעננה

מקומן

הוד השרון

06/08/93

תערוכה

"אולימיה"

דימויים קוסמיים באמנות ישראלית,
תערוכה במוזיאון הרצליה

אלענה

נוגעות באין סוף. כל מה שנבאר
משמש לאמן זה דירת פעולה.

דודו מוז עושה שימוש בצילומי
וירוסס מלוויינים ומביא את החלל

אליו. אהבתו מאוד את וצורתו
החדשה, ההתבוננות בה היא

כמסע על פני הידע. האמן מנסה
לפתח שפת שילוב בין מדעים

וחזותיים-מדעיים ועיבודם לתוך
שפת האמנות הצורנית-צבעונית-

מבנית.
אבי טישון מביא אל על ובתוכו

חרד מניסיון ההשתלטות על
המרחבים. הוא בונה כלי מים

עקרים, מבנים אידיאליים
שתפקידם להישאר על הקרקע.

ראובן ברמן-קדים קושר בין
התפיסות הקוסמולוגיות העתיקות

לבין מימצאי המדע העיוני
והאמפירי של זמנו. הוא מוצא

קשר בין תמונת עולם קדומה
להמונת עולם חדשה, העוסקות

במושגים כמו סינסטה, כוחות
דינמיים, אחדות בתוך ריבוי

וניגודות משלימה. יצירתו מובנית
מחשיבה מתמטית, מצורות

גיאומטריות ומידותיה הן של שורש
המש, יחס המופיע ברצפת

המרתון ובמקדשים אחרים
ומשתת על יתקף הזהב.

נושא התערוכה רווי בתיאוריות
וניסוחים בהשגות וחשיבה מרוכב,

הנאים לידי מימוש ביצירה
אמנותית שצריכה בסופו של דבר

לעמוד בזכות עצמה גם ללא
תרגום. ואכן תחת נושא

"אולימיה" חברו תריסר אמנים
מעניינים, חלקם מרתקים מאוד,

המציגים תערוכה שניסיון השלמות
והדייקנות בולטים לעין.
מועד הנעילה - 8.9.93

תריסר אמנים ישראלים לוקחים
חלק בתערוכה המציגה את

גישותיהם לנושא היקום: עורא
אוריון, דב אורנר, בני אפרת, אבי

ברג, ראובן ברמן-קדים, דוד מוז,
משה ניניו, אבי טישון, דורית

פלדמן, יאשה צירנסקי וגבי
קלומר.

היוצרים מציגים את התמודדותם
עם מושגי החלל, את השימוש

במרחב ובממצאים שהם תוצאה
של מחקרי החלל ותוצרי

טכנולוגיות מתקדמות. התערוכה
הופקה במסגרת פורום המוזיאונים

לאמנות ואוצריהם יואב דגון,
מירי סרגן, דליה לוין ועדנה

נעמני. הרעיון המוביל של
התערוכה נעוץ בקשר החשיבתי

שנוצר בין האמן והקוסמוס ובין
המרחבים השונים שפותחו לצורך

חקר החלל בידי אנשי מדע ודעה,
ושאינם משתמשים אותם אמנים.

הידע הרב שנצבר במשך הדורות,
ובעיקר בדורות האחרונים על

הקוסמוס, גרמו גירוי לאמנים
לצאת להרפתקאה הנפלאה של

מימוש הקשר בין מדע, מיסטיקה,
אלוהות, ותר, יצירה.

האמנים, כמובן מאליו, ניגשים
לנושא בדרכים שונות ויצירותיהם

מבטאות את תחושותיהם,
מחשבותיהם, חרדותיהם,

שימוניהם והשגותיהם.
עורא אוריון כובש את החלל

כשדה פעולה אישי, הוא מרחיב את
שדה פעולתו אל האין סוף.

הסופר קתרילת" ממחישה לעין
הצופה את רעיונו של פיסול בין

קומי, גרמי השמים וקרני הלייזר
מהווים עבורו אלמנטים למימוש
אומנותי. הוא על הארץ ויצירותיו

"אולטימה"

דימויים קוסמיים באמנות ישראלית,
תערוכה במוזיאון הרצליה.

אלמנה

נוגעות באין סוף. כל מה שנברא
משמש לאמן זה זירת פעולה.
דיוו זה עושה שימוש בכלי
וירוקס מלווינים ומביא את החלל
אליו. אהבתי מאוד את יצירתו
"חור שחור", התבוננות בה היא
כמעט על פני היד. האמן מנסה
לפתח שפת שילוב בין מדענים
חזותיים-מדעיים ועיבודם לתוך
שפת האמנות הצורנית-צבעונית-
מבנית.

אבי סיסון מביט אל על וכתוב
הרד מניסיון ההשתלטות על
המרחבים. הוא בונה כלי טייס
עקרים, מכנים אווירונים
שמתקדם לחישה על הקרקע.
ראובן ברמן-קרים קושר בין
התמימות הקוסמולוגית העתיקה
לבין מימצא המדע העיוני
האמפירי של זמנו. הוא מוצא
קשר בין תמונת עולם קדומה
לתמונת עולם חדשה, העוסקת
במושגים כמו סינסטות, כוחות
דינמיים, אחרות בתוך ריבוי
וניגותיות בשליטה. יצירתו מוכנית
מתשיבה מתמטית, מפורשת
באומנות ומידותיה הן של שורש
המש, הן של המופע ברצפת
הפרתגון ובמקדשים אחרים
ומשתתף על יתק ההבנה.

נושא התערוכה רווי בתאודיות
וגיאומים בהשגות וחשיבה מרחבית,
תבאים לידי מימוש כיצירה
אמנותית שצריכה בסופו של דבר
לעמוד בזכות עצמה גם ללא
תרומם. ואכן תחת נושא
"אולטימה" תבדו תריסר אמנים
מעניינים, חלקם מרתקים מאוד,
המציגים תערוכה שניסיון השלמות
החייקנות בולטים לעין.
מועד הנעילה - 8.9.90.

תריסר אמנים ישראלים לוקחים
חלק בתערוכה המציגה את
גישותיהם לנושא היקום עורא
אריין, דב אדרן, בני אפרת, אבי
ברג, ראובן ברמן-קרים, דוד מהר,
משה גינז, אבי סיסון, דורית
פלדמן, יאשה צירנסקי וגבי
קלומר.

היוצרים מציגים את התמודדותם
עם מושגי החלל, את השימוש
במדרם ובממצאים שהם תוצאה
של מחקרי החלל ותוצרי
מכנולוגיות מתקדמות. התערוכה
תפקח במסגרת פורום המוזיאונים
לאמנות ואוצריות והם יאב דגון,
מרד שרגן, דליה לוין ועדנה
נעמני. הרעיון המוביל של
התערוכה נעוץ בקשר החשיבתי
שנוצר בין האמן והקוסמוס ובין
המורים השונים שפותחו לצורך
חקי החלל בידי אנשי מדע ודעה,
והאיתם משתמשים אותם אמנים.
הידע הרב שנצבר במשך הדורות,
ובעיקר בדורות האחרונים על
הקוסמוס, גרמו יצירי לאמנים
לצאת להרפתקאה הגלילאית של
מימוש חקיר בין מדע, מיסטיקה,
אלהות, וזמר, יצירה.

האמנים, כמוון מאליו, גובשים
לנושא בדרכים שונות ויצירותיהם
מבטאות את תחושותיהם,
מחשבותיהם, חרדותיהם,
שאיפותיהם והשגותיהם.

עורא אוריון כובש את החלל
כשהוא פועל אישי, והא מרחיב את
שדה פעולתו אל האין סוף.
ה"שפר קתודלות" מסחישה לעין
הצופה את רעיון של פיסול בין
יקומי, גרמי חשמים וקריי הלייזר
מתוים עבורו אלמנטים למימוש
אמנותי, הוא על הארץ ויצירותיו

מציירים את הציון הארץ ביותר

מוזיאון מגרל דוד בירושלים
עומד לשבור שיא חלקות מתוך
ספר השיאים של גינס.

ילדים, בני נוער והפרהם בני כל
הדורות והלאומים, יוזמנו ליטול
חלק בציון הציון הארץ ביותר
בעולם שיצויר בתוך המצודה
העתיקה מגרל דוד, אורכו של
הציון יהיה כחצי קילומטר. ציון

זה עשוי לשבור את השיא המצויין
בספר השיאים שהוא ציון שאורכו
120 מטר שצויר על ידי אדם יחיד.

20.9.93

לכבוד,

עזרא אוריון

מדרשת בן גוריון

שדה בוקר 84980

שלום,

הנדון: תערוכת "אולטימה" אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

בתאריך 7.9.93, הסתיימה תערוכת "אולטימה" במוזיאון הרצליה
לאמנות. העבודות הועברו לאוסף "אולטימה" במוזיאון הרצליה
ויוצגו מאוחר יותר בגלריה האוניברסיטת חיפה.
רצ"ב צילומי כתבות שהתפרסמו בעיתון "הארץ" בתאריך 7.9.93
כמו כן, מצורף מכתבו של יגאל מליכה בדרך "ליאונרדו" המתעניין
באמנים המשתתפים בתערוכה. הכתובות נשלחו, לבקשתו.
תודה עבור שיתוף הפעולה.

בכבוד רב,

דליה כוין

2.9.93

מנהלת המוזיאון

IFAT

יפעת

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center-Press Clippings

"כנפית" קטעי עיתונות

"סלע" - סוכנות לקטעי עיתונות

המידע נאסף ע"פ הזמנת
ולשימושכם בלבד

אוסף עזרא אוריון
יוון אמנות במרחב הציבורי

יפעת IFAT

המרכז למידע תקשורתי בע"מ
03-5617166-03-5618080

מעריב

23.7.93

IP

THE ISRAELI CENTER
FOR
ARTLAB

מעבד למערכת העיתון

Ezra Orion Collection

PUBLICATION ARCHIVE

עזרא אוריון, עפ"ס"ו "מול האופורטה" המוצב בהרי ההימלאיה מופיע בחסונה, הוא אחד האמנים המוצגים
בימים אלה במוזיאון הרצל'ה לאמנות. במסגרת התערוכה "אולטימטה" התערוכה, שנדרה עד כה בין ארבעה
מוזיאונים פרטיים (אוצרים: יואב דנון, מירי טרנן, דליה לוי ונעמי) באה לברוק את יצירותיהם של אמנים
ישראליים עכשוויים לנושא היקום, את אופן ההתמודדות שלהם עם מושגי החלל ואת השימוש שהם עושים
במיסצאים הנובעים מחקר החלל ומשימוש בטכנולוגיות מתקדמות. עוד משתתפים: דב אורן, דורית פלדמן,
דודו מזח, אבי ברנ, בני אפרת, יאשה ציריוסקי, אבי סימון, ראובן ברמן קדים, נבי קלסר ומשה ניוו

Reuven Berman Kadim: 'Open Receptacle,' wood, brass and paint (Herzliya Museum)

Question of Space

By Gil Goldfine

"Ultima," an exhibit of paintings, objects and sculptures organized and promoted by the directors of the Petah Tikva Yad Labanim Museum, Arad Museum, the Rehovot Municipal Art Gallery and the Herzliya Museum, carries the ambitious subtitle "Cosmic Images in Israeli Art." The 11 contemporary artists included have been chosen because they presumably examine the subject of the cosmos or investigate the historical applications of spatial theories by using materials and findings that are a consequence of space exploration and advanced technology.

Pretentious in word and deed, Ultima, except for a few exceptional pieces, is filled with a melange of mediocrity. The show is a perfect example of how curators and theoreticians are prepared to pursue an intellectual concept as a primary objective and then, almost as an afterthought, wrap their slogans and essays around unrelated art works made compatible with each other within the context of the written doctrine. Here, it just doesn't ring true, and the uncommunicative, obtuse catalog essay "The Promethean Connection," by S. Giora Shoham, does

Berman Kadim's "The Open Receptacle," an ingenious display of how, through relentless research and comprehension of both basic and esoteric mathematical-geometrical principles, the artist has transmuted several underlying theories of Near Eastern, Islamic and Greek classical cultures into a thoroughly contemporary, three-dimensional ark.

A lidless sarcophagus, the pleasing white-walled form has been fabricated around a synthesis of several geometric progressions, intricately woven patterns, the Golden Section and its root-five rectangle, the latter used by Greek architects for planning the floor of the Parthenon and by Egyptian planners of the early dynasties. The receptacle's interior walls contain a series of flat patterns which have been extracted from a recently discovered crystal structure and an amalgamation of several Islamic designs.

The ark's rim is made of polished brass rulers, each portion containing a calculated number of pegs in the famous Fibonacci progression, meant as an allusion for mounting the form's missing lid as well as establishing a foundation for the interior patterning. To this unique expression Berman Kadim brings his distinctive level of craftsmanship and

167 857
1" 0.011 5.2

istic proportions, scale and materials.

Both Dorit Feldman and Yasha Cyrinski see space as a cosmic phenomenon to be translated into three-dimensional reliefs and installations. Feldman brings to her work a plethora of personalized photographic images which are adhered to chunks of metallic volumes encised and etched with cryptic jottings. Cyrinski, in cubo-reliefs from 1990, enlarges satellite photos on a copying machine and applies them in a series of fanned appendages in a centrifugal vortex. While Feldman emulates the emotive and poetic aspects of outer space, Cyrinski closes in on documentation and truth.

Gabi Klazmer's five rectangular paintings, created a decade ago, have been resurrected once again to present a didactic question regarding the relative believability of painted space, at once fictional and concrete. Ezra Orion's "Super Cathedrals" are no more than slick illustrations of the solar system straight from a computer graphics program, but purport to be philosophical images describing inter-galactic communication.

"House of the Sun" is an interesting neon light and iron frame construction by Dov Or Ner which combines a futuristic look at solar energy with ancient views of Ra, new stars, the nature of time and, as he states "...a mechanism of hidden cultural continuity." On the other hand "A Pair of Puddles" by Moshe Ninio is a banal, certifiable esoteric floor piece consisting of two amplifiers covered by two discs of very thick glass overprinted with undecipherable linear images.

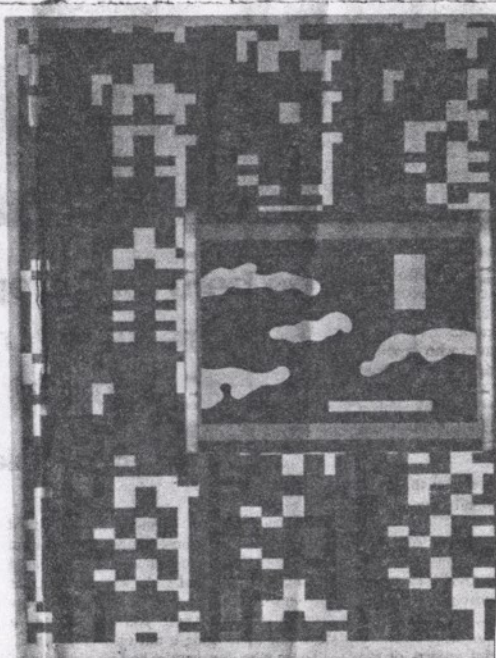
Paintings and tactile reliefs by Avi Berg and Dudu Mezach are dreary attempts to fit into the cosmic role model pursued by the curators, as are a few industrial-high-tech sculptural reliefs by Avi Siton and a near-meaningless acrylic on paper by Benni Efrat.

Ultima has been installed for the fourth and last time. Let it rest. Hardly worth a trip to Herzliya. (Herzliya Museum.) Through August. **אוסף עזרא אוריון**

MIRI NISHRI exhibits a limited number of confusing paintings surrounded by more than a dozen large black-and-white finished drawings. Her subjects range from acrobatic prenatal embryonic images to newborn infants set in surreal and mythical contexts. Nishri occasionally shows flashes of inspirational rendering coupled with a flair for unconventional compositions. Generally, however, her work is tedious and overworked. (Mabat Gallery, 31 Gordon, Tel Aviv.) Till August 15.

Public Art Archive

A TIRESOME two-person show comprises paintings by Rachel Proimovitz and Shirley Goldstein. The former's canvases are symmetrical abstractions in which sparkles, splashes, leaves and chips of garish, uncontrolled pigment collide at the pictorial center. The latter's pale umber picture planes are composed around random jottings describing earth, mud and straw populated by scratchy images of palms, turtles and an approximation of *The Sower* by Millet. (Sara Erman Gallery, 58 Ben Yehuda, Tel Aviv.) Till July 29. ◇

Shirley Goldstein: painting (Sara Erman Gallery, Tel Aviv)

אלברט איינשטיין אמר ש"החוויה הנפלאה ביותר שיכולה להיות לנו היא המיסתוריות". האמנים המשתתפים בתערוכה "אולטימה" – דימויים קוסמיים באמנות הישראלית, שתוצג במהלך יור לייאונסט במזיאון הרצל, בחו לעצב, לתאר ולפסל דווקא את מה שלא ניתן לפירושו, המסתורין. האמנים הישראליים, המשתתפים בתערוכה רבת משתתפים זו, מציעים דיון על הקוסמוס, מתוך הפרדוקס הזה, פרדוקס המסתורין. קריאה את של המסתורין מציע עזרא אוריון, שמשגר קני ליוור ארד כות להפליא לחלל, במסגרת פרויקט רב שנים, "קתרולות" שמו. גבי קלומר, לעומתו, מטיח ברומנטיות שכבות צבע, הנעשות רכות בהדרגה, בחמישה לוחות מלבניים, במסגרת הגדרה, שהוא מבצע בין חלל ריק אחר לחלל ריק שני.

דליה לוי, המנהלת החדשה של מוזיאון הרצל, ומי שהשתתפה באוצרות התערוכה, מגדירה את הקו המנחה: "המדר והתוצאות הלואי של המדע מש" פיעים על חיי היומיום שלנו. ניסיון לב דוק מהו טיבן של אותן השפעות על אמנים ישראלים עכשוויים, גם מבחינת הנושא וגם מבחינת האמצעים, התערוכה בודקת עד כמה משתמשים באמצעים טכנולוגיים חדשים בעבודות, ועד כמה נגזר הדבר והנייר".

יש אכזבה באמנות הישראלית מהניסיון לתאר נושאים מקומיים, באילו האמנים מנסים להתגבר על הגרוויטציה של הארץ?

"הייתי מכנה את המגמה הזאת סוג של אכזבה וחירוף במקומות אחרים, שנתקרו רק למחצה, ואולי במסתורין שלהם יש איזו תקווה".

התערוכה נאצרה במסגרת פורום המוזיאונים הפריפריאליים למנות, שהקים יואב דגן, המנהל האוצר הפורש של המוזיאון, על ידי לוי, מורי טריג, עדה עמנון ודגן עצמו. "מלכתחילה היא הייתה מיועדת להיות מוצגת בארץ" עז מוזיאונים, ולפיכך יש לה ארבעה אוצרים, אמרת לוי, "התערוכה נפתחה בפתח תקוה כשהייתי אוצרת שם, ואף אחד לא היה יכול לדעת שתי גיע להרצליה כששני אוצרת מוזיאון כאן".

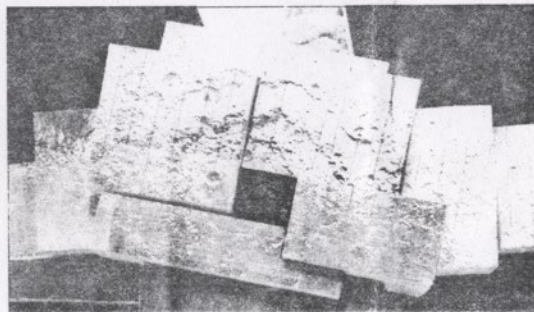

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במכתב היסטורי

IPR ART CENTER
אוסף עזרא אוריון
מוזיאון תל אביב
מוזיאון תל אביב
מוזיאון תל אביב
מוזיאון תל אביב

Ezra Orion Collection
Ezra Orion Collection

פרדוקס המסתורין

במוזיאון הרצליה
נפתחה בשבוע שעבר
התערוכה "אולטימה"
– דימויים קוסמיים
באמנות הישראלית,
שתוצג במהלך

ליט עץ לבדו. "צילומי המכתשים הם צילומים של נאס"א, לפני הריסוס שהם עוברים, מספר צירינגקי, "הצילומים בספרי החלל הפופולריים מעובדים לפסיקס, ומורששים כדי לקבל תמונה בהירה הפסיקס הוא דרך להגיע למכלול, תוך כדי פיברוק המדע הדי צריך קצת לשקר כדי להגיע לאמת". אין בעבודות שלך ניסיון לתאר חלל. לכתוב אותו. לומר עליו אמירה.

"לא. אמנות טובה בעיניי היא אמנות שמעסקת בשאלות ולא בתשובות. א, מה עניין למצוא תשובות. מה שמעניין זה השאלה. אין תשובה מעניינת, השאלה מעניינת. זה מה שמרתק במדע, כל מפרון מדעי יוצר בעיה חדשה. בדיוק כמו שאין דבר כזה 'סוף המדע'. מה שעניין אותי בחומר לא היה החלל, אלא הצורך של האדם לתפוס את החלל. נאס"א מנסים כל הזמן להצדיק את החיר פוש שלהם, הם לא צריכים להצדיק אותו. הצורך האנושי בתפיסת החלל מספיק".

לפני שבוע חודשים שב צירינגקי לארץ, אחרי שנים אחדות שכינה בארץ ופה, שם יצגני מכלולות ובמוזיאונים. "פעם ביקשו ממני באירופה להגדיר 'ישראליות, אמרתי 'ישראלי הוא מ' שלא נזה לו עם הישראליות. יש פה צורך לנמק למה אנשים נוסעים מפה ולמה אנשים תוהוים לפה. זה משונה. הברים בדרך כלל מסתכסכים בכרטיס טיסה ובסלסורת את המוחה".

"קשה לי לרמין הרבה דברים שחיו באמריקה, חזרו לצרפת והתבקשו לנמק למה הם חזרו. דוד גרינשמן כינה את זה מכבסת מלים, אני הייתי לישראל מצ' רפת, אני אנגליה. היא שוקלת לחזור לאנגליה. לפי מכבסת המלים אנחנו עלינו לארץ, ואם היא תיסע לאנגליה היא תרד מהארץ. לא שמעתי שאנגליה יותר מוכנה מישראל".

אין לך הערכה מיוחדת למה שמי כינה "ערכים מקומיים" באמנות. "אני מוצא את זה כהטרדה. אין הערכה לזה, אלא אם כן זה הנושא. התייחסות שלי אף פעם לא הייתה מקומית. העולם מחולק היום למקומות שרוצים ייתור ולמקומות שרוצים להתאחד. העיר לם תדאשונו אינו שלי. אני חושב שאמן צריך להיות נאמן 'להווה שלו בחור אמן. לא גדלתי על חסכמה, אלא יותר על קומיקסים אירופיים. העוני המקומי עזר לי להיחלש מהמחשבה הזאת".

עצמו ומוציאים, שאלו לא פעם היוו היתרון המקומי. העולם מחולק והיום למקומות שרוצים ייחוד ולמקומות שרוצים להתאחד. העיר לם הראשון אינו שלי. אני חושב שאמן צריך להיות נאמן להוויה שלו בתור אמן. לא גדלתי על חמבה, אלא יותר על קומיקסים אירופיים. העוני המקומי או הסוג של האמנות המקומית לא הונו אותי במיוחד.

"החלום של האמן הישראלי הוא חלום סינדרלה, שמישהו יבוא ויגלה אותו. זה לא חלום של אמן אירופי או אמריקני. באמסטרדם תראה אמנים הר" לגרים חורים, גם בניו יורק, מה לא תראה בגלריות אמנים ורים, רק ישראלים. זו מין הסתגרות, וחבל, כי אפשר ללמוד הרבה מלימוד ההתפתחות של אמנים ורים. בספרות המצב הפוך, יש יותר הוצאות ספרים בישראל שמוציאות ספרות מתורגמת מאשר הוצאות ספרים באירופה ובארצות הברית, שנשארות נאמנות לשפה שלהן."

נימה שהעבודות שלך הן שכלי תנועה מאוד.

"העיסוק שלי הוא לא שכלתני, אני לא בונה עבודות, אני משמיד עבודות בשיתוף האלימינציה. העבודה קצרה, אבל התשתית ארוכה. הכוונה תחילה שלי לא לזווגות לעבודה. מותר לי להיות חכם יותר כשם העבודה ומותר לעבודה להיות יותר חכמה ממני. לעבר דה אסור לאבד את חוט השרדה שלה, אבל מותר לה לשנות את המשמעות שלה."

איהא אמנים אתה מעריך?
"אני אוהב את פיליפ גפנון, אמן מר פשט, שעבר ליצור רע של כל מיני רמויות מיקי מאוס כעורות וטיפשות. גידו אותו מעולם האמנות בזמנו, אבל גידו לו כמה אספנים."

יש אמנים ישראלים מנודים?
"כן, יש אמנים ישראלים מנודים, יותר דרך ההתעלמות מאשר דרך התקשורת. אמנים זקוקים לשיח פשוט, לא עם אלה מקבילים אותו, העבודה שלהם שוקעת. תראה את 'אולטימה', אין מה אף עבודה שהיתה יכולה להיעשות ללא שיתוף פעולה, כולל הסודיות. זו עבודה של אנשים, שהטבע הדומם שלהם מחייב גידורים מבודדים."

איהא עוזא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

יאשה צירינסקי, "אין חושבה מעניוה, השאנה מעניוה"
Ezra Orion Collection

ההצירה האמנותית של יצחקי נמנן, "ללא למדתי ציור במדרשה, למדתי חשיבה ותרנום של רעיון", מספרת פלדמן, "התחלתי להציג בגלריה, והעבר רוח שלי היו קשרות לאמנות גוף, שאלות זהות, תיעוד של מציגים. היה לי או מימד הרבה יותר אישי-גופני-ארוטי. כיום אני כותבת יותר מערכות בטבע, כיום של צילומים תת מימיים, מערכות פנים גוף, המעגלים הלכו והתרחבו, מעגלים ציפניים לחיצוניים. האגלר גיות לטבע הפכו לאנלוגיות לחלל."

כמו לצייר את ירושלים

יאשה צירינסקי, 34, יליד פריס, בא

– דימויים קוסמיים
באמנות הישראלית,
שתוצג במהלך
וילי-אוגוסט.
בתערוכה רבת
משתתפים זו בחרו
האמנים לעצב,
לתאר ולפסל דווקא
את מה שלא ניתן
לפירוש – המסתורין.
שניים מהם, דורית
פלדמן ויאשה
צירינסקי, מספרים
על ההרפתקה

עולם הביולוגיה, הפיסיקה, האסטרונג מיה. למדתי בתקופה שהאמנות המודרנית הייתה מאוד דומיננטית, וזו צורת המחשבה שהרגלתי אליה, מהרעיון אל החומר, ומהחומר אל הרעיון, שקולס הצופה. הפונקציה האסתטית היא פונקציה קיימת, אך לא היחידה. אני מתווכת בין מאגר ידע תרבותי קיים לבין הצופה דרך החיבורים התורשים שאני מנסה לעשות בבחינת מציאות, בכריאת שפה חדשה משלי, שתיקה את הצופה לתרפיה."

פלדמן למדה במדרשה לאמנות ברמת השרון בשנות השבעים. אליה הש" נים המפארות של המוסד, מבחינת התרצור האנושי, האנרגיה הפרוגנית

רוביום של האוצרים אינו ניכר ב"אולטימה", שאינה ערב רב מנוכח של כייסדים לחילוקי דעות וקונפליקטים על סמכות אוצרותית, אלא תערוכה מנוכחת, דתת אמירה וקונספציה, ורב גונות, בכל הנוגע לחומרים וצילום, ציור שמן, וזרזקים מעובדים, פיסול במתכת ואלומיניום, ולתכנים (ועודה עם אמירה אקולוגית בצד עבודה עם תפיסה מיסטית, למשל).

בין "האמנים הישראלים העכשוויים", שמציגת ליון, נמנים עזרא אוריון, בני אפרת, משה נויני, צבי קלומר, אבי ברג ואבי סימון. דורית פלדמן, חושבת הר" צלילה, מציגה שלוש עבודות בתערוכה. החומרים, מתכת, אלומיניום, שקפים, צילום.

פלדמן: "העבודות כאן מתקשרות לתהליך שאני עובדת עליו בשנים האחרונות, של הסקת מסקנות ממערכות רחוקות כלפי פנים. קח את 'קופסת הסוד', שהיא בצורת משישה, ועשויה אלומיניום, כדוגמה. זוהי צורה אימננטית בטבע, צורה כעלת כוח בחיבוס המטאפיסיים שלה. קופסת הסוד מייצגת את העתידני, מובלטים בה צורת התפשי סות גלי קול, תרשימי זרימה באקלקטר וניקה, מוטוסים, לוויין, מבנה מולקולרי, ולנוצות האלקטרון בתוך האטום. כל זה יחד נושא צופן של תקופה, מאגר סימנים, כמו שההירוגליפים."

העבודות שלך מאוד מוטוגננות, עשירות. אין בהן שום דבר נזירי.
"לא, אני לא נזירית. הרעיון היחיד לא מסקרן אותי, גם לא הצבע היחיד והצורה היחידה. באמנות האסתטית נזירות היא כפל לשון לעבודה שהיא מציגת. לי אף פעם לא הייתה כביעה עם השפע. אני שלמה עם זה. מה שמסקרן אותי הוא ליצור איחוד מריכוז, ליצור גוף הומוגני על רברים שונים. אני לוקחת את הצופה למסע פנימי דרך

יחזו

יחזו

המרכז למידע תקשורתי בע"מ - קטעי עיתונות, רדיו וטלוויזיה
Media Information Center - Press Clippings
"סלע" - סוכנות לקטעי עיתונות

המידע נאסף ע"פ הזמנת
ולשימושכם בלבד

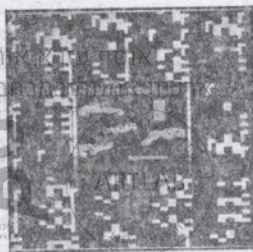
אוסף 1993

יחזו

1-93

תערוכה

אמנות וחלל

אוסף עיתונות
המרכז למידע תקשורתי

יחזו
מרכז למידע תקשורתי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

עבודה של ברג

אולטימטום. גישותיהם של אמנים ישראליים עכשוויים לנושא היקום הן זו שא התעוררה בין האמנים המשותפים: עזרא אוריון, רב אורנר, בני אפרת, אבי ברג, אבי סיסון ודורית פלדמן. תאוצרים: "היקום הוא בשורה כתובה בצופן קסמי. תפקידו של המדען לפענח צופן זה. ואכן המדענים בשנים האחרונות למדו על היקום יותר מבני אות קודמות ושחררו ידע שהוא כוח חשוב ביותר להתפתחות התברתית, הפוליטית והכלכלית שלנו... על האמינות להתמודד עם אתגר זה, כי שוב אין להפריד בין המדע ובין השלכותיו."

מתיחה: מוצ"ש, 20.30,
מוזיאון הרצל

ציור

הקוסמוס - בין יכולות של האדם לאפסותו

תערוכת "אולימפיה" במוזיאון הרצליה

בשבת שעברה נפתחה במוזיאון הרצליה לאמנות "אולימפיה" - תערוכה ניידת שאצרה ארבעה אוצרים: יואב דגון, מירי סרגן, דליה לוי ויערה נעמני, במסגרת פורום המוזיאונים הפריפריאליים.

התערוכה עוסקת בשאלות קיומיות קוסמיות ואקולוגיות וברחבת אותן דרך הערשה הרמטית, בדרך כלל, של 11 האמנים המציגים: עודד אוריון, דב אורנר, דורית פלמון, דודו מוז, אבי ברק, בני אפרת, יאשה צירינסקי, אבי סיטון, ראובן ברמק-קרימ, גבי קלומר ומשה ניניו.

התערוכה מעניינת, שיש בה זוויות ראייה שונות בנושאים גברי ליים, המטופלים ברצינות גדולה מדי. קצת חוש הומור, או אפילו קריצה, היו עושים את הדברים נגישים יותר. הביקור בתערוכה מוכיח לי אמירה (לא ברור של מי הנוסח המקורי) הנשמעת בערך כך: "אל תיחא את החיים ברצינות רבה מדי, ממילא לא תצא מהם חי".

אוריון, שעיסוקו בחלל ונהייתו לפרוץ את היקום אל האדסון באמצעים טכנולוגיים חרישיים, רומזו עוד בפסלו "מעלות" שהוצג בירושלים ב'80', מציג בתערוכה את "סופר קטורלה" 1, 2, 3, 4. מערך מפתח שיצא לדרך עם שינוי קרן הלייזר מתחת טוכנות החלל הישראליות בבר-גורא בינוי '89. הבאה אחרת שר גרה באפריל '92 והיתה אחת מתוך שבעה מטופלים שסוגרו בניצב למישור שכיב החלב בנקודות שונות של רשת ואגנר (רשת הקרינה על שם הגאוגרף הגרמני, אלפרד ואגנר, ומידעלת למעקב אחר מיקום היצירות והנצחיות). המטופלים המסוגלים יוצרים "סופר קטורלה" 1, בחלל, "סופר קטורלה" 2, "סופר קטורלה" 3, "סופר קטורלה" 4, מכלל התנועה הרשת וכן הלאה. נסיונו האתאסטי של אוריון להשתלב בפסל כטבע מובנה היטב בתערוכה.

הפיסה אחרת מציגת פלדמן, המתמודדת עם חירת היקום בחומרים מדיסיפלינות שונות. מונחים ואלומיניום צבועים בצבעי עי-הקול והקול לצב צילומים אורבניים ב"אולימפיה" V, '92, על שם משהק המחשב, יש ארבעה אוריי צבע מוגדרים באמצעים מעורבבים ובמרכז, צילום לירוני של גיו-יורק. העולם שלמטה מיוצג על ידי צבעוניות חושניות והחלל הציבורי בצילום לירוני. או אולי ההפך הוא הנכון, לא ברור מה פה ופה שם, מה חדיש יד ומה מתחבטת. אולימפיה, '86, רמז ליצירת האניגמטית המדי וצגת בצורת רבב חללי, היא עבודה קובצת ומגודרת - מתווה למיתוס, לאניגמה המתקיימת בגוף.

הטיפול של בני אפרת מקורו בחדרה קיומית, שנובעת מהפחת האיוון האקולוגי והמועברת ישירות לצופה מהנייר ב"2035" - '87. מאבקי כוח שהגריר הציורי משמש להם לפה. ברמק-קרימ מציג את "התיבה הפתוחה" - '93, בגודל של ארון קבורה עתיק, שצורתו גיאומטרית וצבעו לבן. הפנים מפתיע, צבעוניות דגמית שחלקה מקורו בגיאומטריה האיטלקית שעיסוקה מקדישים עתידים. שפת התיבה מצופה לחות פליו שעליתן זווים הסרורים קצב של חתר הווב (2 ו1) המעסיק את האמן. עבודה אופיינית לרוד אמנים שלמר לעבר גתונים.

חמשת הברים של קלומר המונחים נמוד, לרוחב הריצפה, מות' ידים את הצופה עם המון קיר לבן. צבעוניות של שקיעות רומנ'טיות אידסופיות הנחשמות בלובן הקיר הדיק שברקע, ולבסוף "ווג שלוליות" '93, של ניניו. שני סימני דרך לתקופה - מגבירי קול טטנדרטיים מונחים על הריצפה, כשעליותם דרסיות וזוכיות שריטוי בלתי מוחה מטבע עליהן ומעלים דימוי אחר.

התערוכה היא טבילת אש ירודית ראשונה לליון, אחת הארצות והמנהלת החרשה. ליון נכנסה לתפקיד בראשית החרש במקומו של יואב דגון, שפרש מסיבות אישיות.

קטלוג התערוכה המפורט נעשה בעריכתה של ליון והוא מערצב בטגנון נקראקדמי. יש בו שני מאמרים מרכזיים: האחד משרת תף לאוצרים שייצרו את התערוכה ומתאר בקצרה והתפתחות היסטורית של התייחסות האמנות אל בעיות קוסמיות. הוא מנסח הגדרה בהירה לרעיון שביסוד התערוכה, שמקורו בהכרה האנושית הנעה בין האמונה ביכולתו של האדם, ובין תחושת אפסותו. המאמר השני והארוך הוא מעט יומרני מדי: ש. גורא שהות (פרופ') ומרצה ב"תחומי באוניברסיטת תל אביב), כתב טקסט מקצועי וארוך מדי על "הקשר הפרומטאי". טקסט שעובר מעל לראשו של קהל היעד ויוצר נתק מיוחד מהמוצגים בתערוכה. חבל. התערוכה מעניינת גם למי שאינו חסיד של אמנות מושגית.